

— w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,
- subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Philippe'a MANGOU zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Gobierno de Aragón i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-150/11)

(2011/C 130/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gobierno de Aragón (Aragón, Hiszpania), Principado de Asturias, Junta de Castilla y León (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, E. Echeverría Álvarez, M. López Garrido, adwokaci)

Strona pozwana: Rada

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1 lit. a), b) i f), art. 3 ust. 3 i art. 7 ust. 2 i 3 decyzji Rady 2010/787/UE oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie

pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla (2010/787/UE)

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych i w rezultacie naruszenia art. 194 TFUE.

Decyzja jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie okoliczności faktycznych z uwagi na to, że uznaje, iż niewielki udział dotowanego węgla w ogólnym koszyku energetycznym nie uzasadnia dalszego utrzymywania takich dotacji w celu zabezpieczenia dostaw energii w Unii. Ze względu na popełnienie tego błędu zaskarżona decyzja nakłada środki naruszające jeden z celów polityki energetycznej ustanowionych w art. 194 TFUE, który w lit. b) ustanawia obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii w Unii.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Wymóg zamknięcia lub zwrotu pomocy otrzymanej zgodnie z zaskarżoną decyzją przez kopalnie, które nie będąc konkurencyjne w 2011 r. staną się konkurencyjne w 2018 r. nie jest proporcjonalny w odniesieniu do celów zaskarżonej decyzji. Zatem zaskarżone w niniejszej skardze przepisy wykraczają znacznie poza to, co może być niezbędne dla zagwarantowania ochrony środowiska naturalnego w zakresie, w jakim nie przyczyniają się do zmniejszenia procentowego udziału energii wytwarzanej z węgla. Zaskarżone przepisy nie są również proporcjonalne dla osiągnięcia celów konkurencyjności przemysłu węglowego, gdyż (i) mogą skutkować zamknięciem w 2018 r. kopalń, które będą wtedy konkurencyjne, lecz zgodnie z zaskarżoną decyzją musiały zobowiązać się do zamknięcia, ponieważ w 2011 r. nie mogły utrzymać się bez udzielonej tą decyzją pomocy oraz (ii) nie sprzyjają utrzymaniu kopalń konkurencyjnych z punktu widzenia ochrony środowiska i bezpieczeństwa.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.

Skarżące twierdzą, że pewne aspekty zaskarżonej decyzji eliminując bezpieczeństwo dostaw jako cel podlegający ochronie nowych przepisów naruszają wspólnotową zasadę uzasadnionych oczekiwań.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia.

Zdaniem skarżących decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia dotyczącego przyjęcia środków, które stanowią odstępstwo od przepisów wcześniejszego rozporządzenia i od kontekstu prawnego, w jaki się ona wpisuje.